

عنوان مقاله:

ژئوتوریسم پایدار فرصتها ، محدودیتها و راهکارها، بررسی موردی استان زنجان

محل انتشار:

همایش گردشگری و توسعه پایدار (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

نگین علی محمدی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

آیناز شیرازی - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین

خلاصه مقاله:

گردشگری به عنوان بخش چهارم فعالیت های بشری از عوامل اصلی توسعه پایدار در سطوح اقتصادی ، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی است. ژئوتوریسم (گردشگری زمین شناسی) زیر مجموعه توریسم پایدار بوده و هدف آن حفظ منابع گردشگری در مقاصد است. ورود واژه طبیعت بی جان برای تمیز ژئوتوریسم از اکوتوریسم و سپس تعریف ژئوتوریسم در ایران افق دید محققان را به صنعت ژئوتوریسم و حفاظت از بخش نادیده انگاشته شده طبیعت، یعنی طبیعت بی جان وسیعتر ساخت و فصل جدیدی از توسعه مفاهیم این صنعت به عنوان یک نیاز در ایران ایجاد نمود. این تحقیق بر آن است تا با مروری بر ادبیات گردشگری، ارتباط آن با ژئوتوریسم، مورد بررسی قرار گرفته و با توجه بر اصول توسعه پایدار و نقش زیرساختهای مختلف مورد نیاز گردشگری طبیعی در تقویت این پیوند مورد واکاوی و بررسی قرار گیرد. بدیهی است که در صورت تقویت جاذبه های طبیعی شهری اثرات مثبت اقتصادی درخور توجهی را از حیث اشتغال و منابع ناشی از آن متوجه شهروندان خواهد نمود. پژوهش حاضر از نوع پژوهش های کیفی- تحلیلی بوده و در این راستا استان زنجان در شمال باختری ایران با مساحت 22164 کیلومتر مربع بدلیل واقع شدن در ایران مرکزی (از لحاظ زمین شناسی) و دارا بودن سازندهای آتشفشانی و عملکرد گسل های اصلی و ... به عنوان موردپژوهی انتخاب گردیده است که به رغم مساحت کم آن، از گوناگونی چشم گیر در مباحث زمین شناسی و زمین ریخت شناسی برخوردار است. در پایان پس از بررسی فرصتها و محدودیتهای توسعه گردشگری در زمینه ژئوتوریسم استان زنجان ، راهکارهای متناسب با اقلیم و وضعیت سیاسی، اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی این استان تبیین شده اند.

کلمات کلیدی:

ژئوتوریسم پایدار، توسعه گردشگری زمین شناسی، استان زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/127033>

